

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1477/26.02.2013г., гр.Варна

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, Второ отделение, XIX състав, в закрито заседание на 26.02.2013г., като разгледа докладваното от съдия **МАРИЯНА БАХЧЕВАН** административно дело **1602/2012г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпило е искане с вх.№2939/06.02.2013г. от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията /СОПА/ чрез Юлиан Чолаков с искане за отвод на съдия-докладчика поради съмнения в непристрасността на съда изразяващи се в следното: 1.Настъпило изостряне на отношенията между съдията и жалбоподателя: 1.1.поради подаване на сигнал от 24.10.2012г. до ВСС /според жалбоподателя с вх.№94-00-1025 от 29.10.2012г./ за незаконно унищожаване на звукозаписите от съдебните заседания по настоящото дело; 1.2.поради подадена молба за бавност до ВАС; 1.3.поради текста на уточненията от 19.12.2012г. по сигнал до ВСС с вх.№94-00-1025/29.10.2012г. 2. Във връзка с протоколните и извънпротоколните предупреждения на съдия-докладчика за налагане на глоба за обидно поведение на Юлиан Чолаков и адв.Марин Маринов към съда и ответната страна.

Във връзка с посочените от жалбоподателя основанията за отвод, настоящия съдебен състав изразява следното становище:

В решение на Европейския съд по правата на човека по делото Пиерсак срещу Белгия от 01.10.1982г. /жалба №8692/79, А.53/, както и в решение от 23.06.1981г. на същия съд по делото Льо Конт, Ван Льовен и Де Мейере срещу Белгия има ясно тълкуване на понятието „независим и непристрасен съд”, употребено в чл.6 т.1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Това понятие е в тясна взаимовръзка с основанието за отвод по чл.22 ал.1 т.6 от ГПК. Законодателят в разпоредбата на чл.22 ал.1 т.6 от ГПК е изтъкнал, че за да се поиска отвод трябва да съществува **основателно съмнение** в непристрасието на съда. Според тези две цитирани решения личната непристрасност на съдията следва да се предполага до доказване на противното. В тях се подчертава, че за да се твърди, че съдията е предубеден трябва да са налице **основателни съмнения** в неговата непристрасност. Съдът в Страсбург задълбочено е обяснил, че за да са основателни съмненията трябва да се установят, т.е. да се докажат факти, които от обективна /а не от субективна/ гледна точка водят до извода, че са нарушени гаранциите за непристрасност. В тази връзка в цитираните решения са посочени примери, че проверката на непристрасността трябва да бъде сторена по обективен подход като се вземат предвид факти свързани с вътрешната организация на съда, изпълнението на служебните задължения на съдията по конкретния правен спор, както и дали той е участвал административната фаза по този спор, предхождаща съдебното производство.

Следвайки насоките дадени в посочените по-горе решения на Европейския съд по правата на човека, че личната непристрасност се предполага до доказване на

противното, то доводите на жалбоподателя трябва да бъдат преценени по обективния подход, т.е. жалбоподателя да установи, че са налице факти от действителността, които да нарушават гаранцията за безпристрастност по делото. В тази връзка, по сигнала на СОПА относно унищожаването на звукозаписите от предходните съдебни заседания по настоящото дело, ВСС в свое писмо изх.№94-00-1025/2012 от 03.12.2012г. им е отговорил, че отправения сигнал е извън компетентността на ВСС, тъй като „органите на съдебната власт са независими при осъществяване на своите функции, като при постановяване на своите актове съдиите, прокурорите и следователите се основават само на закона и на събраните по делото доказателства. Законосъобразността, обосноваването и правилността на съдебните и прокурорските актове подлежат на инстанционен контрол по реда и при условията предвидени в процесуалните закони.”. В същото писмо, Висшия съдебен съвет е уточнил, че Комисията по професионална етика и превенция на корупцията „не може да извършва проверки и да се произнася по правилността на актовете на магистратите или да обсъжда предприетите от тях процесуални действия”. Следователно, сигнала на СОПА от 24.10.2012г. до ВСС относно унищожените звукозаписи не е произвел никакъв обективен отзвук върху настоящия съдия-докладчик, за да се твърди че същия е довел до лична предубеденост. С други думи, след като няма обективни предпоставки, които да поставят под съмнение безпристрастността на съдията, не биха могли да се твърдят субективни такива. Предположението на СОПА, че сигналът им е довел до пристрастност е едно субективно възприятие, което не се доказва от процесуалните действия, предприети от съда в производството по административно дело №1602/2012г., т.е. няма обективно проявление на предубеждение. Същото се отнася и по отношение на тяхната жалба за бавност. Производството пред ВАС по нея не е приключило с акт, с който да се уважава жалбата за бавност, не е определен и срок за извършване на каквото и да било процесуално действие от страна на съдия-докладчика по административно дело №1602/2012г. Дори и жалбата им за бавност да беше уважена, това само по себе си не означава, че съдия-докладчика губи незабавно своята безпристрастност. Субективното възприемане от страна на жалбоподателя, че жалбата му ще доведе до пристрастие на съда не обуславя автоматично извода, че е налице такова. По делото няма доказателства за външно проявление на предубеденост или вземане на страна.

Уточнението на СОПА по сигнал №94-00-1025/29.10.2012г., приложено към тяхното искане с вх.№2939/06.02.2013г. не носи белези, че е получено от ВСС. Още повече, че в официалния сайт на ВСС в раздела на Комисията „Професионална етика и превенция на корупцията” изрично е записано: **„Не се разглеждат молби по текущи производства за решаване на правни спорове.”** Това изискване е с оглед защитата на независимостта на съдебната власт, като не се допуска чрез подобни сигнали да се въздейства върху съда и върху случайния избор на съдия-докладчик. Жалбоподателят твърди, че е подал т.нар. уточнение към сигнал точно в хода на производството по административно дело №1602/2012г. по описа на Административен съд – Варна. Настоящия съдебен състав научи за него на 06.02.2013г. и направи справка в сайта на ВСС, като установи, че до този момент това уточнение /приложено към искането за отвод/ не е завеждано за разглеждане в дневния ред на Комисията „Професионална етика и превенция на корупцията”. Няма и отговор по него приложен по делото или адресиран лично до съдия-докладчика или до съда. Този документ /уточнение към сигнал/ само илюстрира процесуалното поведение на жалбоподателя, което при

справка може да се установи, че е едно и също както в това производство, така и във всички останали, заведени от него из цялата страна, в т.ч. и пред Върховния административен съд. Не може да се приеме, че такъв сигнал или уточнение към него представлява основателно съмнение относно безпристрастността на съда, защото той не е възпроизвел никаква външна реакция водеща до обратен извод. Процесуалното поведение като цяло на този жалбоподателя също не обуславя предубеденост на съда.

Предупреждения за спазване на реда в съдебната зала са направени с протоколно определение от 30.01.2013г., но в хода на производството по административно дело №278/2013г. на XIX състав на Варненския административен съд, с оглед процесуалното поведение на СОПА и Юлиан Чолаков, което вече е добре известно и на други съдилища из цялата страна в т.ч. и на Върховния административен съд.

В настоящото производство са изпратени уведомителни писма ведно с преписи от протоколи /изходящите писма са приложени по делото/ до Председателя на Адвокатския съвет и Председателя на Дисциплинарния съд при Варненска адвокатска колегия, както и Председателя на Висшия адвокатски съвет заради появяването на адв.Марин Маринов в нетрезво състояние в предишни съдебни заседания. Друг вид предупреждения към жалбоподателя и неговия представител не са правени до този момент по това дело.

Предупрежденията на съда и налагането на глоби са в изпълнение на задължението му да следи за реда в съдебната зала, както и в изпълнение на чл.10 т.2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи за гарантиране авторитета на правосъдието. В този смисъл е и произнасянето на Върховния административен съд /петчленен състав/ в негово решение №16554/14.12.2011г. по административно дело №9492/2011г.: „Следователно границите на поведение на гражданите в съдебната зала не са уредени нормативно и именно за това законодателят е предвидил, като изрично задължение на съда да ръководи заседанието и да следи за реда в съдебната зала. Неоспоримо е правото на гражданите да присъстват в съдебната зала, но безспорно поведението им следва да бъде съобразено с реда в същата, за който съгласно разпоредбата на чл.141 ал.2 ГПК следи председателят на съдебния състав. От тази законодателна уредба следва еднозначен извод, че всички действия на страните в процеса, както и тези на останалите лица, присъстващи в залата следва да бъдат съобразени с неговите разпореждания.”. Да се смята, че спазване на разпоредбата на чл.141 ал.2 от ГПК представлява предубеденост на съда е не само несериозно и абсурдно, но е и в разрез със закона. Нормата на чл.141 ал.2 от ГПК е в тясна връзка с нормата на чл.10 т.2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи за гарантиране авторитета на правосъдието. Това означава, че неспазването на чл.141 ал.2 от ГПК е нарушение на задължението на всеки съдия да гарантира авторитета на правосъдието. Следователно, да се иска от съдията да не спазва чл.141 ал.2 от ГПК под страх, че по този начин ще възпроизведе в някоя от страните субективно усещане за безпристрастност би представлявало нарушение и на посочената европейска разпоредба, която е част от българското законодателство. Необходимо е да се добави, че спазване разпоредбата на чл.141 ал.2 от ГПК е гаранция за спазване на разпоредбата на чл.121 ал.1 от Конституцията, според която съдилищата осигуряват равенство и условия за състезателност на страните в съдебния процес, както и гаранция за спазване

на разпоредбата на чл.117 ал.1 от Конституцията, съгласно който съдът защитава правата и законните интереси на гражданите.

От друга страна, самите граждани и техните организации също са длъжни да спазват реда в съдебната зала, да уважават конституционния принцип за независимост на съдебната власт, регламентиран в чл.117 ал.2 и да спазват чл.57 ал.2 също от Конституцията на Република България, съгласно който всяка страна по делото не трябва да накърнява правата и законните интереси на другите. Трябва да не се забравя и принципа от Римското право, който важи и до днес, че никой не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение. Този принцип е приложим и по отношение на процесуалното поведение на всяка от страните в хода на производството.

Предвид изложените съображения, жалбоподателят не доказва съществуването на обстоятелства, които пораждат **основателно съмнение** в безпристрастие на този съдебен състав.

Не на последно място запазването на звукозаписите от съдебните заседания е с оглед на възможността за поправка или допълване на протокола. Съгласно чл.152 от ГПК доказателствена сила за извършените в съдебното заседание съдопроизводствени действия има протоколът от заседанието. Следователно, звукозаписът няма същата доказателствена сила като протокола от съдебното заседание и неговото съхраняване при непоискана поправка на протокола е безпредметно. Неговото унищожаване след изтичане на 7-дневния срок за поправка или допълване на съдебния протокол не представлява процесуално или какъвто и да било друг вид нарушение. Не е поискана поправка или допълване на протокола от съдебното заседание, проведено на 31.01.2013г. и на основание чл.151 ал.5 от ГПК не съществува задължение за съхраняването му до приключване на производството с влязъл в сила съдебен акт.

Съдът намира за нужно да напомни на страните, че трябва да се съобразяват и с негово разпореждане №2535/31.01.2013г., постановено по настоящото дело.

Мотивиран от горното съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията чрез Юлиан Чолаков за отвод на съдия-докладчика по административно дело №1602/2012г. по описа на Административен съд – Варна.

ОТХВЪРЛЯ искането на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията чрез Юлиан Чолаков за съхраняване на звукозаписа от 30.01.2013г.

Определението не прегражда по-нататъшния ход на производството, поради което не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:/п/